

leveredes. Han spurgte Pio, da denne gik ned ad Trappen, om han skulde fortsætte Trykningen, af Bladet, da han ikke maatte udlevere det, hvortil Pio svarede, at han skulde fortsætte Trykningen og en af Betjentene sagde Noget om, at han godt kunde trykke Bladet. Inden Kl. 3 $\frac{1}{2}$ kom Overbetjent Hoff og yttrede til de Betjente, der vare tilstede, uden at han opfattede det som en Meddelelse til ham, at der Intet var i Veien for Bladets Udlevering. Der var ikke direkte til ham rettet noget Forbud mod Omdelingen eller Udleveringen af Bladet, men han opfattede Hoff's Ytringer til de vagthavende Betjente saaledes, at de tillige skulde paase, at der ikke udleveredes noget Trykt, indtil der kom nærmere Ordre, og han havde saaledes i Tidrummet fra Pio blev bragt bort og indtil Overbetjent Hoff kom tilbage, Kl. mellem 3 og 3 $\frac{1}{2}$, anset sig forpligtet til ikke at udlevere noget af de trykte Exemplarer af det ommeldte Nummer af „Socialisten“. Han spurgte en af Betjentene, Jørand Hoff kom tilbage, hvad det da egentlig var, der ikke maatte føres bort fra Lokalet, hvortil Betjenten, saavidt han erindrede, svarede, at deri ogsaa var indbefattet trykte Sager. Det var med hans Tilladelse, at Betjenterne opholdt sig i Trykkeriet. Bladet omdeltes et Par Timer senere end sædvanlig, hvad der maa tilskrives den Forstyrrelse, der var i Trykkeriet paa Grund af Pios Anholdelse, men hvorpaa de to Betjentes Tilstedeværelse ikke havde haft nogen Indflydelse.

Typograf Løpfer hørte, saa vidt han erindrer, Henriksen sige ham, at de gerne kunde trykke Bladet, men at det ikke maatte udleveres, før der kom nærmere Ordre. Han havde en dunkel Grindring om, at han, efter at have faaet den nævnte Befæd af Henriksen, havde forbudt en tilstedeværende Person at tage et Exemplar af Bladet, men bestemt erindrer han det ikke, da han havde druffet temmeligt meget om Aftener.

Sætter Bødcher hørte, at en af de Betjente, der gik bort med Pio, sagde, at der ikke maatte bringes Noget bort eller udleveres Noget.

Typograf Andersen havde ogsaa hørt en af Betjentene yttre, at der Intet maatte bringes bort, inden der kom nærmere Ordre.

Typograf Heinemann, som var Expedient ved Bladet, var i en forbitret Stemning over det Pasfæredede og udtalte sig om det Ulovlige deri, og da sagde en af de vagthavende Betjente til ham, at der ikke maatte føres Noget derfra eller udleveres Noget derfra, hvilket han opfattede som en Tilskændigelse om, at Bladet ikke maatte omdeltes. Kl. henved 3 $\frac{1}{2}$ meddelte Henriksen ham, at der Intet var til Hinder for Bladets Omsendelse. Han havde saaledes fra han kom tilstede indtil den angivne Tid staaet i den Formening, at der fra Politiets Side var nedlagt Forbud imod Bladets Udlevering og Omdeling.

Typograf Tverskov forklarede ganske som

den Forstnævnte. Han havde ogsaa hørt Bogtrykker Henriksens Ytring til Pio, ved dennes Bortgang, om, at Bladet ikke maatte udleveres.

Kylograf L. Loufcher kom med sin Søn op i Trykkeriet omtrent Kl. 3 den paagældende Nat. Han fik den Opfattelse af, hvad han hørte der, at der fra Politiets Side var gjort Forbud imod at Bladet udleveredes. Da han ikke kunde antage, at et saadant Forbud virkelig var udfærdiget, kaldte han paa en af Betjentene for at faae nærmere Befæd om, hvorpaa den givne Ordre gik ud, men inden han fik Svar derpaa, hørte han en tilkommende Betjent sige Noget, der gik ud paa, at der Intet var til Hinder for Bladets Omdeling og Forsendelse.

Lieutenant Pio forklarede, at ved hans Nedgang ad Trappen med Politibetjentene blev han standset af Bogtrykker Henriksen, der yttrede til ham, at Bladet „Socialisten“ var blevet beslaglagt af Politiet, og at det ikke vilde komme ud imorgen, og han spurgte, om han desuagtet skulde fortsætte Trykningen, hvortil Pio svarede bekræftende, og denne Forklaring fastholdtes senere, idet han paastod nøie at erindre de Udtryk, der i saa Henseende bleve brugte. Han kunde ikke antage Andet, end at Betjentene maa have hørt Henriksens Ytringer, hvad der ogsaa efter hans Mening fremgaar deraf, at Korn, noget efter at han var kommen op paa Politikammeret, yttrede til ham, at han antog, at Bladets Beslaglæggelse vilde blive hævet. Da Korn yttrede dette, havde han en kort Tid været fraværende. De Meddelelser, han havde faaet fra Henriksen, havde han opfattet saaledes, at Henriksen dengang ansaa Politiets Beslaglæggelse af Bladet som Grund til, at dets Distribution var bleven forsinket, og da det Tidspunkt, da Henriksens sidste Erklæringer ere afgivne, nemlig 4 à 5 Maaneder senere, ligge saa meget nærmere ved den Tid, da det Omhandlede pasfæredede, maatte han fastholde sin Formening om, at Henriksens Opfattelse dengang har været korrektiere end den, han nu havde udtalt.

Derefter forklarede Henriksen, at den Opfattelse, han i en Erklæring af 3die December f. A. havde udtalt, at det under Trykning værende Nr. af „Socialisten“ var erklæret beslaglagt af Politiet, at et Hentryk af det sendtes ind til Politikontoret, og at der efter flere Timers Forløb kom den Befæd fra Politikontoret, at nu kunde Nummeret udleveres, var overensstemmende med den Opfattelse, han dengang havde af det Pasfæredede, og at han stod i den Formening, at Politiets Tilstedeværelse blandt Andet havde til Hensigt at forhindre Bladets Udlevering.

Konen Jensen, der forestaar Bladets Udledning til Budene, som som sædvanlig Kl. 4 om Morgenen i Trykkeriet for at udføre dette Arbejde, men det blev da sagt hende, at hun ingen Blade fik, uden at Grunden dertil nævnedes. Da hun hørte, at Pio var anholdt, og hun saae, at der var